

Taler af den ærede Krigsminister, f. Eks. hans Taler i Randers og hans Tale i Faaborg, hvor han talte om at holde Brodden rede, et Begreb, der er ganske modsat den Opfattelse, som Socialdemokratiet og Venstre, i alt Fald tidligere, har haft. Saadanne Planer og Anskuelser som de refererede fra Krigsministerens Side vilde stemme godt med en hel Række af Symptomer, og Udtalelserne have været fremsatte offentligt i et Blad, der staaer et Finansudvalgsmedlem nær, og de ere ikke modsagte af Venstres Blade og ere ikke dementerede. Det forekommer mig, at vi for Befolkningens Skyld, for Tingets Skyld og af Hensyn til Udlandet maatte have Krav paa et rent og klart: Ja eller Nej! Ere disse Meddelelser korrekte eller ere de ikke korrekte? En Unndladelse af at svare derpaa fra Krigsministerens Side vil nemlig ogsaa være et Svar, men et Svar, som jeg, og sikkert mange med mig, i højeste Grad ville beklage.

Men foruden dette rettede jeg et andet Spørgsmaal til Ministeren, nemlig dette, om den højtærede Krigsminister var i Overensstemmelse med Venstres Program af 4. September 1896 Punkt 3: Nedsættelse af Militærudgifterne, og i Overensstemmelse med den Opfattelse af Neutraliteten, som den højtærede Kultusminister gjorde gældende den 17. Januar 1899, nemlig at vi ikke kunne forsvare vor Neutralitet, og at vi derfor skulle lade være og indskrænke os til at konstatere den. Jeg rettede særlig det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, om han var Tilhænger af Københavns Befæstning, eller han var dens Modstander? I og for sig er det næsten utroligt, at . . .

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem vende tilbage til Forhandlingen om Dagsordenen.

Borghjerg: Det hænger for saa vidt sammen med Dagsordenen, som Tilliden til Ministeriet er udtrykt paa en saa snævert begrænset Maade og i saa omhyggeligt afvejede Ord, at man næsten ud af Dagsordenen maa læse en Mistillid til Krigsministerens Opfattelse paa dette Punkt. Saaledes kan man i alt Fald læse den, og det gør det ret nødvendigt at faa en Udtalelse af den højtærede Krigsminister paa dette Punkt. Dagsordenen taler udtrykkelig om Tillid til, at Regeringen kun vil lade sig lede af Hensyn til Danmarks Neutralitet; men under disse Forhold vil

Krigsministerens Opfattelse spille en meget stor Rolle, og jeg synes derfor, det hænger ret vel sammen med Dagsordenen at rette det Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, om han er i Overensstemmelse med Kultusministeren i dennes Tale den 17. Januar 1899 om, hvorledes vor Neutralitet bedst skal hævdes.

Det er jo i det hele taget trist, at man skal kunne stille saadanne Spørgsmaal. Det burde være en Selvfølge, at Krigsministeren i Venstres første Ministerium var i Overensstemmelse med Venstres militære Program, men efter Krigsministerens Taler i Randers og Faaborg og efter en hel Række af hans Handlinger maa Mistanken om, at Krigsministeren ikke er i Overensstemmelse dermed, brede sig ude i Befolkningen. Det maa derfor være ønskeligt at faa bestemt Oplysning derom.

Krigsministeren synes overhovedet nødvendig at ville frem paa Arenaen. Den Militarisme, som han hylder, er vist den allerfarligste, vi have her i Landet, nemlig den saakaldte grundtvigianske — det er vistnok den grundtvigianske Militarisme, han særlig er Talsmand for. Den havde et Feltraab, et Løsen at gaa frem under, det bekendte Vers: Jeg fægted' med aaben Pande for hvad jeg for Alvor tror. Paa dette Punkt maatte Krigsministeren gerne være i Overensstemmelse med sin Fortid, sine Venner og sin Livsanskuelse, men det forekommer mig, at Krigsministeren ikke ynder at træde frem og kæmpe med aaben Pande for hvad han for Alvor tror. Han holder langt mere af at gaa til Finansudvalget, til Venstres Bestyrelse, til private Konferencer og faa Tilladelse til en lille Smule og saa gøre en hel Del mere. Han holder ikke meget af at møde frem her i Tinget over for Befolkningen og sige klart og bestemt, hvad han gør, og hvad han vil. Forleden Dag ved Finanslovens 2den Behandling tav han, da et Medlem af hans eget Parti, et Medlem af Finansudvalget, erklærede, at Venstre var snydt og narret af sin egen Krigsminister. Over for denne Udtalelse af et Finansudvalgsmedlem . . .

Formanden: Denne Udtalelse blev paataalt her af Formanden som en Udtalelse, der, hvis den overhovedet er falden, er falden i en privat Kredts og derfor ikke kan drages ind i Forhandlingerne.

Borghjerg: Ikke destomindre er det rigtigt, at denne Udtalelse, selv om den ikke burde være kommen frem, er kommen frem, og efter at en saadan Udtalelse